

Egy névtáblára

Mint Braille-írást a vak,
megfejem behunyt szemmel is,
hiszen kezdettől ismerős
ez a névtábla-vésés.

Böngészem boldogan
a gyerekkorra nyíló
egyetlen ajtó betűit.
Más név áll rajta, igaz.

De mégis ez
a legelső h a s o n m á s .
Finom rajza azonnal
ujjaim hiszékeny hegyébe égett,

s elérte,
(mert meg előttem
nem nyitattik!)
ami húsz hosszú évnek
nem sikerült.

E földön
végleg
h o n t a l a n í t .

Ady-változat

Majdnem „Ez itt a Bence...”-mód
lohoítatott
kamaszkora utcáin valaki.
Ólmos júliusi nap volt.
Röpültem mellette mégis, óvatlanul.
Míntha mezitláb, kések élén...
úgy járok erre –
mióta... visszavette.